

ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgfreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Tauber: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (Chr. Rimestad) meddelte os den interessante Opdagelse eller Dplysning, at det er ligegyldigt, om der staaer: Forslag til Lov om en overordentlig Skat for Finantsaaret 1870—71, eller der staaer i Almindelighed en eller anden Lov om en eller anden overordentlig Skat. Jeg troer ikke, at det ærede Medlem behøver at tage Patent paa denne Opdagelse eller Dplysning; thi der er vist ikke nogen som helst Jurist, som vil give ham Ret i at læse Love paa denne Maade. Men mere interessant forekommer det mig, hvad det samme ærede Medlem anførte, at dersom Ordene i Finantslovens § 27 skulde forståes, som de lyde, vilde en Tillægsbevillingslov være fornøden. Det er netop en af de Banfskeligheder, som den Form, hvorunder denne Sag foreligger, har medført for os, og saameget mere Grund maa der da være til at see at slippe paa en lempelig Maade ud over disse formelle Banfskeligheder.

Wille: Eigesom det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) har jeg en Slags Forestilling om, at de Banfskeligheder, som denne Sag den ene Gang efter den anden har mødt paa sin Bane, ikke ere ganske uden Forbindelse med den store Tilbøielighed, som hersker hos Forskjellige til helst at blive reent af med Indkomstskatten, ikke just saaledes, som om hver enkelt af disse Hindringer skulde være født ud af et bevidst Forsæt om at lægge Sagen saadanne Hindringer i veien, at den ikke kan træde praktisk ud i Livet, men dog saaledes, at, saa ofte der skeer Forsøg paa at skabe Banfskeligheder, der da er en vis Tilbøielighed hos visse ærede Medlemmer til noget at følge den Vej. Jeg vilde overordentlig meget beklage, om denne Tilbøielighed skulde komme til at blive den afgjørende ved den forestaaende Affstemning, og beklage det saameget mere, som det forekommer mig, at Folkethinget her ved at følge Udvalgets Fleertal vilde gjøre sig skyldig i en Misforstaaelse paa sin Side, ligesom jeg troer, at Landstinget

tidligere i Indkomstskatsspørgsmaal har gjort sig skyldig i Misforstaaelser paa sin. Der har været et Tidspunkt under disse Indkomstskatloves Behandling, hvor Regjeringen, nærmest den nuværende Indenrigsminister, den daværende Finantsminister, havde den Tanke, at der burde findes en almindelig Lov om Reglerne for Indkomstskat, der saa at sige gav en Art „Matricul“ for Borgernes Formue- og Indtægts-Hartkorn over hele Landet, og at det da skulde være forbeholdt de aarlige Finantslove at bestemme, hvor stor en Procent der i Genhold til denne almindelige Skattematricul skulde udskrives hvert enkelt Aar. Jeg maa tilstaae, at denne Tanke, da den kom frem, og senere, da jeg beskæftigede mig med den, har tiltalt mig i overordentlig Grad og forekommet mig at være netop en god og rigtig Fyldestgjørelse af de almindelige constitutionelle Principer, paa hvilke vore finantsielle Bevillinger nu engang hvile, ligesom jeg kan sige til, at den hele Opfattelse efter min Mening kunde be- raabe sig paa meget gode Analogier netop fra saadanne Stater, fra hvis constitutionelle Liv vi hente Exempler til Efterfølgelse. Skedestomindre hævede der sig i Landstinget meget stærke Stemmer mod en saadan Fremgangsmaade, og de Indsigelser, der kom frem, vare kraftige nok til at bevæge den daværende Finantsminister til at frasalbe denne sin Tanke, og den er ikke senere kommen til Udførelse. Som sagt, jeg troer, det var en noget for vidt dreven constitutionel Umfindlighed fra Landstingets Side, der bevægede det til at modsætte sig en Tanke, der i og for sig var rigtig og correct, og ligesaa troer jeg, at det vilde være en for vidt dreven constitutionel Umfindlighed, hvis nu Folkethinget vilde handle, som Udvalgets Fleertal forlanger af os. Jeg blev overrasket ved at høre den Skarpfindighed, hvormed „læge“ Medlemmer, hvortil det ærede Medlem for Rolding (Berg) særlig henregnede sig, troede at kunne opstille forskjellige Muligheder og Sandsynligheder, som maatte gjøre Folkethinget betænkelig ved at undlade at tage det Forbehold, som er foreslaaet. Det ærede Medlem opstillede saa mærkværdige Muligheder (Modsigelse), jo, saa mærkværdige Muligheder for, hvad der engang i Fremtiden